

utilitat per als estudiants de BUP i per als interessats en el tema en general. Un fitxer triple (alfabètic, taxonòmic i bioestratigràfic) facilita la troballa del material d'estudi que interessi a qualsevol investigador. Una biblioteca posada al dia amb més de 10.000 volums i les revistes més importants per a la consulta, amb doble fitxa, de matèria i autor, dels temes geològics fan també del Museu del Seminari un centre de màxima utilitat i obertura a tots els estudiosos de la ciència dels fòssils. No cal dir, doncs, com és d'agrair l'herència científica que Mn. Via ens ha deixat.

Esperem ara que amb el nomenament del P. Sebastià Calzada i Badia com a director del Museu Geològic del Seminari la labor que hi portà a cap Mn. Lluís no resti infructuosa sinó que pugui continuar-se aquest servei a la ciència paleontològica de la nostra terra que ell tant va fomentar.

FRANCESC NICOLAU

IN MEMORIAM

EL DR. JOAN PELEGRÍ I VALLS

El 28 de novembre de 1991 al migdia morí d'una sobtada crisi cardíaca el Dr. Joan Pelegrí i Valls, prevere de l'arxidiòcesi de Barcelona i professor d'Història de la Filosofia Antiga i Medieval de la Facultat eclesiàstica de Filosofia de Catalunya i de la Facultat de Filosofia de la Universitat «Ramon Llull».

El Dr. Pelegrí Valls havia fet els seus estudis al Seminari Conciliar de Barcelona, a la Pontifícia Universitat Gregoriana de Roma i a Munic. A la Universitat Gregoriana obtingué els títols de llicenciat en Teologia amb una tesina sobre *Antonio Piguio y la libertad* (1955) i de doctor en filosofia amb una tesi sobre *La ontología y la ontología fundamental en Martín Heidegger* (1961).

Fou nomenat professor de filosofia del Seminari de Barcelona l'any 1960 i començà les classes com a professor d'Història de la Filosofia en 1962. A partir del curs 1967-1968 esdevingué el primer professor d'Història de la Filosofia de l'acabada d'erigir Facultat de Teologia de Barcelona. A partir dels cursos 1980 i 1982 limità les seves classes a les d'Història de la Filosofia Antiga i Medieval.

En ser erigida la Facultat eclesiàstica de Filosofia primer (1988) i darreament la Facultat de Filosofia de la Universitat «Ramon Llull» (1991), el Dr. Joan Pelegrí hi fou nomenat també professor ordinari de la mateixa especialitat.

D'altra banda, havia estat secretari d'estudis del Seminari de Barcelona

de 1964 a 1972; de tota la Facultat de Teologia de 1967 a 1970 i de la Secció St. Pacià de la mateixa Facultat de 1967 a 1972. Ara, en 1991, acabava de ser nomenat conseller del recentment creat Institut de Teologia Espiritual de Barcelona.

El seu camp d'interessos filosòfics era prou considerable. Ultra els temes de la seva especialitat, continuava treballant en estudis del corrent tomista de la filosofia medieval i neoescolàstica amb profunditat, matís i llibertat d'esperit. D'altra banda, no deixà mai d'estar al dia pel que feia referència al pensament de M. Heidegger. A més de la tesi de doctorat ja citada, mereixen un record especial en aquest sentit la lliçó inaugural del curs 1969-1970 de la Facultat de Teologia de Barcelona, *El problema de Dios en el filosofar de Heidegger* (1969) i, entre altres, l'article *Martín Heidegger: interpretaciones de su filosofar y su bibliografía puesta al día* dins *AST XLI* (1969) 87-142. Des de finals dels anys setanta havia dedicat moltes hores a l'estudi del pensament del filòsof X. Zubiri. En aquesta mateixa revista —anys 1981, 1986, 1987 i 1988—, s'hi troben intel·ligents comentaris i resums crítics de les darreres obres publicades en vida de Zubiri o ja de manera pòstuma.

El Dr. J. Pelegrí i Valls fou superior del Seminari Conciliar de Barcelona des de 1961 i a partir de 1963 fou capellà de la comunitat i del col·legi de les Religioses Filles del Bon Salvador de Sant Feliu de Llobregat, ciutat en la qual havia nascut i on sempre ha estat particularment apreciat. També en aquest col·legi donava classes de filosofia.

Home treballador, metòdic, discret i cavallerós, el Dr. Pelegrí fou una d'aquestes rares persones que saben ser amics. Ni tan proper que abassegui ni tan distant que t'oblidi, el prevere Pelegrí sabia acompanyar en els moments durs de la vida —ell en sabia moltíssim, d'això— i compartir joiosament i generosament una bona festa. Una mena de saviesa antiga i mediterrània, ben amarada certament de fe cristiana, traspuava del seu consell sempre valuós.

En els darrers anys, quan ja les ulleres especials no presagiaven gran cosa de bo, el seu tremp encara es féu més ferm i la comprensió més profunda. El Dr. Pelegrí fou professor de filosofia tant segurament pel seu fer i viure com pel seu pensament. Nascut el 27 de juliol de 1927, ens deixà el 28 de novembre de 1991, però el seu record resta i el seu exemple de pensador, de cristià i de prevere fidel ens acompanyen i estimulen.

JOSEP M. VIA